

Doina

Vasile Alecsandri

*

Doina, doiniță!
De-aș avea o puiculiță,
Cu flori galbene-n cosiță,
Cu flori roșii pe guriță!

De-aș avea o mândruliță
Cu ochișori de porumbică
Și cu suflet de voinică!

De-aș avea o bălăioară
Naltă, veselă, ușoară,
Ca un pui de căprioară!

Face-m-aș privighetoare
De-aș cânta noaptea-n răcoare
Doina cea dezmierdătoare!

Doina, doinită!
De-aș avea o pușculiță
Și trei glonp în punguliță
Ș-o sorioară de bădiță!

De-aș avea, pe gândul meu,
Un cal aprig ca un leu,
Negru ca păcatul greu!

De-aș avea vro șapte frați,
Toți ca mine de bărbați
Și pe zmei încălecați!

Face-m-aș un vultur mare,
De-aș cânta ziua, la soare,
Doina cea de răzbunare!

Doina, doiniță!
Și i-aș zice: "Mândruliță,
Mă jur p-astâ cruciuliță
Să te țin ca un bădiță!"

Și i-aș zice: "Voinicele,
Să te-ntreci cu rândunele

Peste dealuri și vâlcele!"

Și le-aș zice: "Șapte frați,
Faceți cruce și jurați
Vii în veci să nu vă dați!"

Hai, copii, cu voinicie,
Să scăpăm biata moșie
De păgâni și de robie!